

УДК 332.14

Бойченко В.С.*кандидат економічних наук,
доцент кафедри управління персоналом і економіки праці
Запорізького національного технічного університету*

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ЕЛЕМЕНТІВ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ

Стаття присвячена вивченню елементів управління розвитком регіону з теоретичного аспекту. Проаналізовано сутність поняття управління розвитком регіону (УРР). Визначено об'єкт та суб'єкт УРР. Зазначена мета управління розвитком регіону та відповідні їй задачі. Виділено принципи та запропоновано класифікацію функцій УРР. Виокремлено основні компоненти, механізм та важелі впливу на управління розвитком регіону. Запропонована структура УРР, яка складається з керуючої підсистеми, підсистеми впливу та керованої підсистеми, які включають у себе сукупність певних елементів.

Ключові слова: управління, розвиток, регіон, конкурентоздатність, регіональна політика.

Бойченко В.С. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ИЗУЧЕНИЯ ЭЛЕМЕНТОВ УПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЕМ РЕГИОНА

Статья посвящена изучению элементов управления развитием региона с теоретического аспекта. Проанализировано сущность понятия управление развитием региона (УРР). Определен объект и субъект УРР. Отмечена цель управления развитием региона и соответствующие ей задачи. Выделены принципы и предложена классификация функций УРР. Выделены основные компоненты, механизм и рычаги влияния на управление развитием региона. Предложена структура УРР, которая состоит из руководящей подсистемы, подсистемы влияния и руководимой подсистемы, которые включают в себя совокупность определенных элементов.

Ключевые слова: управление, развитие, регион, конкурентоспособность, региональная политика.

Boichenko V.S. THE THEORETICAL BASIS OF THE STUDY CONTROL ELEMENTS DEVELOPMENT OF THE REGION

The paper studies the control elements development of the region to the theoretical aspects. Analyzed the essence of the concept of managing the development of the region (MDR). Defined object and subject of the MDR. Noted the goal of management of development of the region and the corresponding task. Highlighted the principles and proposed classification of functions MDR. Identified the main components, the mechanism and levers of influence on management development in the region. Proposed a structure of the MDR, which consists of leadership subsystem, of subsystem influence and subsystem, which is managed by, which include a plurality of specific elements.

Keywords: management, development, region, competitiveness, regional policy.

Постановка проблеми. На сьогодні конкурентоздатність регіону складне, але стратегічно важливе завдання є одним з найголовніших показників його розвитку [1]. Вона проявляється, передусім, у формуванні та становленні соціально-орієнтованої економіки регіонів України, що, у свою чергу, сприяє їх стійкому розвитку, підвищенню рівня та якості життя населення [2, с. 2].

У зв'язку з цим виникає потреба в розробці та реалізації такого управління регіоном, яке б визначало його подальший розвиток. А оскільки кожен окремий регіон країни відрізняється по соціальному, економічному, політичному розвитку та життєвому рівню мешканців, то система управління розвитком регіону повинна враховувати ці відмінності.

Управління розвитком регіону вимагає пошуку таких важелів взаємодії інтересів та узгодження цілей розвитку територій, які враховують процеси децентралізації управління та розвитку ринкових відносин [3, с. 224]. А оскільки з кожним днем підвищується роль знань та інновацій, то виникає необхідність пошуку нових підходів до управління розвитком регіону, які забезпечать конкурентоздатність регіону [4, с. 54].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивченням проблем теорії управління займаються багато науковців. Так, питання управління економікою регіону займаються такі вчені, як: М.В. Морошкина, Л.И. Розанова, С.В. Тишков [2], А.С. Новоселов [4], Т.В. Ускова [5] та інші, праці яких мають теоретичну та практичну значимість. Проблеми управління конкурентоспроможністю регіонів розглядають: О.І. Дегтярьова [1], О.С. Причина [3], Д.І. Шейма та П.І. Щедровицький [6] та багато інших.

Однак, сьогодні проблема створення адаптивної та стійкої системи управління розвитком регіону за-

лишається не достатньо розглянутою з позиції регіональної спільноти. Це визначено як об'єктивними зовнішніми і внутрішніми факторами, так і недоліками в самій системі управління.

Постановка завдання. Метою статті є вивчення теоретичних засад управління розвитком регіону для уточнення елементів цього процесу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Регіональна політика є основою ефективного функціонування будь-якої території, головними напрямками якої є: стимулювання економічного розвитку, зниження диференціації в рівні та якості життя населення, інвестування в інфраструктуру регіону [5, с. 60].

До інструментів реалізації регіональної політики відносяться наступні заходи: адміністративно-управлінські, фінансового стимулювання, просторового розподілу, стимулювання розвитку суб'єктів регіону тощо. При цьому основними напрямками регіональної політики є: економічна, соціальна, демографічна, екологічна та науково-технічна політики [5, с. 61-62; 6]. А питання управління розвитком регіону займає ключове місце в системі регіональної політики України.

Сам процес управління, у свою чергу, можливо поділити на наступні види, в залежності від різних завдань та функцій суб'єктів, які їх реалізують: державне управління, бізнес-управління та самоуправління, кожне з яких передбачає використання певних методів [7, с. 79; 8, с. 84].

Однак, з нашої точки зору, на сучасному етапі, найбільш актуальним є управління розвитком регіону, яке можна розглядати використовуючи декілька підходів [9, с. 151; 10, с. 89-93; 11, с. 93; 12; 4, с. 55]:

1. Системний, який має на увазі дослідження управління розвитком регіону як системи, а саме: керуючої (суб'єкт управління), керованої (об'єкт управління) і та, яка взаємодіє (інститути, що реалізують зв'язок) систем. При цьому, управління розвитком регіонів здійснюється за допомогою формування системи, яка дозволить максимально використовувати наявний потенціал регіону (використання капіталу, трудових і фінансових ресурсів регіону).

2. Процесний, тобто управління розвитком регіону визначається як сукупність процесів, реалізація яких можлива при використанні інформаційного забезпечення, прогнозів, стратегій, планів соціально-економічного розвитку, бюджет регіону та інше.

3. Програмно-цільовий, сутність якого полягає в досягненні конкретних цілей першорядних завдань через реалізацію територіальних програм.

4. Відтворювальний, при якому управління розвитком регіону має спиратися на принципи громадського відтворення і відбиває взаємозв'язок об'єктів і суб'єктів регіональної системи.

Оскільки існує декілька підходів до управління розвитком регіону (УРР), то й до трактування його сутності різні автори підходять по різному. Так, багато науковців [13, с. 22; 14; 15, с. 26; 1] притримуються думки, що управління розвитком регіону – це вплив суб'єкта управління за допомогою правових, організаційних та економічних засобів на об'єкт управління в регіоні по спеціальних каналах передачі інформації з метою підвищення рівня соціально-економічного розвитку регіону та якості життя його мешканців у відповідності до Конституції, Законів, статутів територіальних громад, інших законодавчих актів України.

Також управління розвитком регіону розглядається як послідовність дій при узгодженості цілей, виборі комплексу ресурсів, що будуть використовуватися, методів та технологій прийняття рішень, реалізація яких забезпечить отримання необхідних ефектів [16, с. 68-69; 17, с. 25].

Крім того, деякі вчені трактують УРР як перехід на нові технології управління, які дозволять досягти поставлену керуючим суб'єктом мету, яка свідчить про результативність суміщення в регіоні економічного розвитку з соціальним розвитком та екологічною безпекою [18, с. 486-489; 19, с. 522]. Тобто при управлінні розвитком регіону система повинна не тільки зберігатися, але і в майбутньому модернізуватися відповідно до прогресу.

Інтерес представляє також те, що УРР повинна передбачати застосування такої системи управління на основі критеріїв і вимог соціально-економічного розвитку, яка буде найбільш раціональною і за допомогою якої можливо побудувати адекватну ієрархічну структуру суб'єктів управління [20].

Відзначено, що трактуванню поняття «управління розвитком регіону» притаманні такі складові регіону як його об'єкт і суб'єкт, саме тому розглянемо, хто або що ними виступають.

Що стосується об'єкта управління розвитком регіону, то в деяких випадках [13, с. 8; 21] під ним розуміють територію або регіон; в інших [22, с. 243; 20; 23, с. 12] – складну і таку що динамічно розвивається соціально-економічну систему, яка має велику кількість комунікативних зв'язків між керуючою і керованою підсистемами і яка через неоднорідність елементів цієї системи і розбіжностей між їх інтересами з часом змінюється; у третіх [13, с. 26] – взаємозв'язок регіонального комплексу (підприємства всіх видів економічної активності), населення та

трудова ресурсів, соціальної інфраструктури (освіта і наука, культура і мистецтво, охорона здоров'я і фізична культура і спорт), місцевого господарства (побутове обслуговування, підприємства комунальної власності) та природно-кліматичного середовища; по-четверте [24, с. 48] – економічні інтереси і відносини між суб'єктами управління розвитком регіону.

Суб'єкт управління розвитком регіону також різні автори трактують по різному. По-перше, під ним розуміють місцеві та регіональні органи влади, які в умовах ринкової економіки повинні створювати сприятливі умови для функціонування об'єкта УРР [13, с. 8; 21; 25, с. 97; 10, с. 89-93]. По-друге, до суб'єктів, крім органів місцевого самоврядування, відносять також політичні партії, професійні спілки, неурядові громадські організації, транснаціональні, національні та регіональні корпорації, фінансові інститути [5, с. 49-50]. По-третє, суб'єкт УРР – Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, центральні органи виконавчої влади (як гаранті внутрішньої регіональної політики, нормативно-правового забезпечення комплексного соціально-економічного розвитку регіону); місцеві органи виконавчої влади (запровадження інструментів та механізмів соціально-економічного розвитку); органи місцевого самоврядування (застосування інструментів та механізмів соціально-економічного розвитку) [20].

Виходячи з трактувань сутності, об'єкта та суб'єкта управління розвитком регіону можна стверджувати, що предметом УРР є регіональна економіка та всі процеси, які в ній відбуваються (суспільне відтворення, функціонування галузевих та міжгалузевих утворень, розвиток ринкових відносин тощо).

Тобто, метою управління розвитком регіону є створення умов для динамічного і збалансованого економічного розвитку території, підвищення рівня життя її мешканців, подолання бідності і безробіття, за допомогою поєднання ринкових механізмів та цільового регулювання, залучення інвестицій, розширення ринків збуту, зниження витрат виробників тощо [23, с. 19; 13, с. 19; 26, с. 21; 27; 28, с. 69].

Відповідно до мети управління розвитком регіону до його задач можна віднести наступні:

– створення умов для підвищення якості життя мешканців регіону;

Таблиця 1

Принципи управління розвитком регіону

Принцип	Сутність
Самостійності	Формування ефективного механізму самоуправління
Децентралізації	Делегування функцій управління зверху вниз, прийняття рішень відповідними учасниками розвитку регіону
Стратегічності	Забезпечення стійкого розвитку не тільки на нинішньому етапі, але і в майбутньому
Інноваційності	Формування сприятливих умов для генерування та впровадження інноваційних ідей
Адаптованості	Швидке пристосування суб'єктів УРР до мінливих ринкових умов функціонування
Субсидарності	Забезпечення збереження та раціонального використання наявних ресурсів регіону; формування механізмів перерозподілу ресурсів з метою забезпечення соціальних стандартів та стабілізації економічної обстановки
Партнерства	Взаємодія об'єктів та суб'єктів УРР як юридично рівних партнерів

- забезпечення розвитку інфраструктури управління розвитком регіону;
- реалізація соціально-економічного потенціалу регіону за допомогою використання природно-ресурсного, виробничо-економічного, науково-технічного та людського потенціалів;
- стимулювання розвитку сфер і галузей регіону;

- обґрунтування та реалізація програм розвитку регіонів з урахуванням стратегії диверсифікації;
- децентралізація влади, розмежування та розширення функцій та повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування [29, с. 204; 13, с. 23-24; 1].

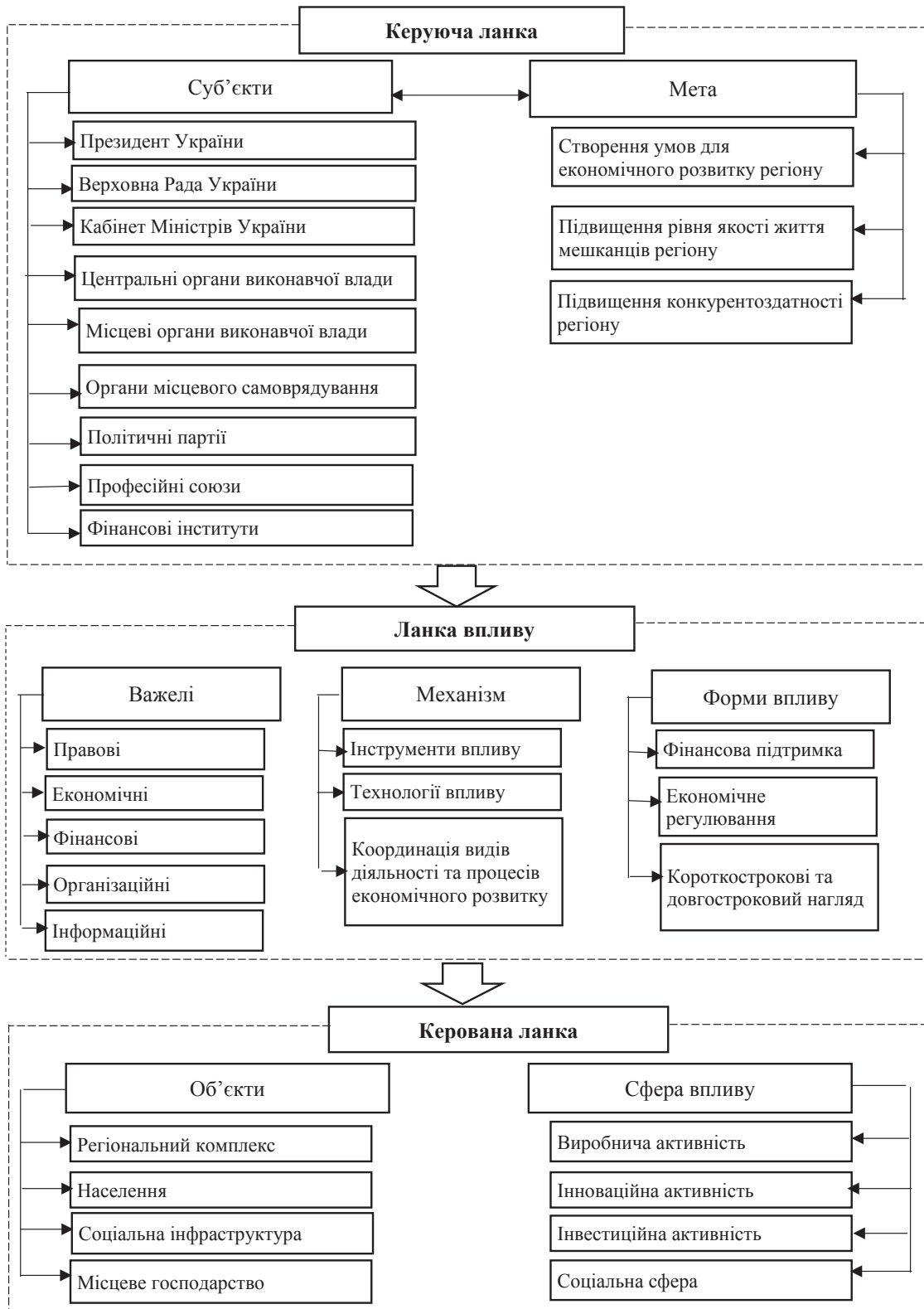


Рис. 1. Структура управління розвитком регіону

Саме тому, виділено наступні основні принципи управління розвитком регіону (табл. 1) [29, с. 206; 23, с. 80; 30, с. 99-100; 31, с. 69; 18, с. 487-488].

Тобто, аналізуючи вищенаведені характеристики управління розвитком регіону, можна виокремити наступну класифікацію його функцій:

1. У залежності від суб'єкта управління [21]: функції державного управління (вплив на регіональну систему в цілому); виконавчої влади (управління розвитком на державному рівні); місцевого самоврядування (управління розвитком життям мешканців регіону); індивідуальних суб'єктів (управління розвитком регіону за допомогою розвитку свого бізнесу).

2. У залежності від задач УРР функції можна поділити на [32, с. 27-28]: поточного та стратегічного планування (діяльності усіх суб'єктів УРР, соціально-економічного розвитку регіону); організації (виконання програм розвитку, ефективне використання ресурсів регіону тощо); мотивації (створення сприятливого соціально-психологічного клімату); контролю (здійснення контролю за усіма процесами, що відбуваються в регіоні).

Тому, аналізуючи вищенаведені складові УРР, його можна уявити сукупністю елементів, які знаходяться у взаємозв'язку, до яких віднесено [14]:

- суб'єкти і об'єкти УРР;
- завдання УРР;
- цілі УРР (розвиток людського потенціалу – чисельність мешканців, їх здоров'я, освітній рівень, мотивація тощо; економічний розвиток – додану вартість, яку отримує регіон від діяльності суб'єктів УРР; розвиток інфраструктури – транспортна, енергетична, житлово-комунальна та інша інфраструктура) [28, с. 67];

- компоненти УРР (соціальні – захист та підтримка мешканців регіону; економічні – підвищення ефективності виробництва) [18, с. 487-488];

- механізм УРР (інструменти впливу – соціально-економічна політика, нормативно-правове забезпечення, інформаційно-консультаційне та методичне забезпечення; координація видів діяльності та процесів економічного розвитку; технології впливу – планування та прогнозування, організація, контроль, моніторинг, аналіз та оцінка) [30, с. 100];

- важелі УРР (правові – вплив на розвиток регіону за допомогою правових засобів; економічні – сукупність регуляторів для розвитку економіки; фінансові – встановлення форм і методів мобілізації фінансових ресурсів; організаційні – заходи щодо створення сприятливих умов для розширеного відтворення потенціалу регіону; інформаційні – надання усієї сукупності необхідної інформації для прийняття управлінських рішень) [14; 33, с. 275].

Проведений аналіз елементів УРР та думок різних науковців [5, с. 63; 15, с. 26], дозволяє розробити та запропонувати його структуру (рис. 1).

Також відмічено, що для того, щоб управління розвитком регіону було ефективним необхідно дотримуватися наступних етапів:

- аналіз сучасного стану галузей регіону;
- визначення цілей, принципів та функцій УРР;
- розробка стратегії розвитку регіону;
- виділення конкретних напрямів реалізації стратегії розвитку;
- обґрунтування вироблення програм і проектів;
- контроль за процесом реалізації стратегії, моніторинг та внесення коректив в проміжні та кінцеві результати її реалізації [31, с. 69].

Висновки з проведеного дослідження. Таким чином, підсумовуючи усе вище перелічене, можна

стверджувати, що управління розвитком регіону – це вплив суб'єкта управління з метою підвищення рівня життя мешканців регіону та створення умов для економічного розвитку регіону на об'єкт управління за допомогою правових, економічних, фінансових, організаційних та інформаційних важелів у відповідності до Конституції, Законів, інших законодавчих актів України, стратегій та програм розвитку регіону.

Розроблена структура управління розвитком регіону свідчить, що УРР включає в себе декілька ланок, а саме: керуючу, ланку впливу, керовану. Які, у свою чергу, складаються із сукупності певних елементів, які і забезпечують УРР. Відмічено, що ця структура дає змогу виділяти суб'єкти та об'єкти управління розвитком регіону, взаємозв'язок між ними, що, у свою чергу, може слугувати передумовою для визначення методів та способів управління розвитком регіону.

Однак, для того, щоб процес УРР призводив до позитивних результатів, перед усім, необхідно деталізувати причини неефективного управління, виявити слабкі та сильні сторони та запропонувати шляхи вирішення існуючих проблем. Саме тому метою подальших досліджень повинно стати визначення передумов і факторів реформування управління розвитком регіону.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Дегтярьова О.І. Механізми управління конкурентоспроможністю регіону: сутність та місце в системі механізмів управління державою [Електронний ресурс] / О.І. Дегтярьова // Державне будівництво. – 2011. – № 1. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2011-1/doc/4/06.pdf>.
2. Морощина М.В. Структурний аналіз як основа управління економічними процесами в регіонах / М.В. Морощина, Л.І. Розанова, С.В. Тишков // Регіональна економіка і управління: електронний научний журнал. – 2014. – № 2(38). – С. 2-10.
3. Причина О.С. Системний підхід к управлению комплексным развитием региона / О.С. Причина // Terra Economicus. – 2009. – Т. 7. – № 3-3. – С. 224-226.
4. Новоселов А.С. Методические проблемы управления экономикой региона / А.С. Новоселов // Регион: Экономика и Социология. – 2008. – № 2. – С. 49-67.
5. Ускова Т.В. Управление устойчивым развитием региона [Текст]: монография / Т.В. Ускова. – Вологда: ИСЭРТ РАН, 2009. – 355 с.
6. Шейман Д. Институциональные механизмы пространственного развития [Электронный ресурс] / Д. Шейман, П. Щедровицкий. – Режим доступа: <http://www.archipelag.ru/agenda/rovestka/evolution/formula/machinery/?version=forprint>.
7. Гербеева Л.Ю. Роль института собственности в национальной экономике / Гербеева Л.Ю., Коротченко Ю.И. // Вестник Оренбургского государственного университета. – 2012. – № 13. – С. 79-83.
8. Коротченко Ю.И. Система мониторинга управления собственностью региона / Ю.И. Коротченко, Л.Ю. Гербеева // Вестник Оренбургского государственного университета. – 2014. – № 4(165). – С. 82-87.
9. Хмелева Г.А. Развитие инновационной экономики: процессный подход [Текст]: монография / Г.А. Хмелева. – Тамбов: Никитина М.А., 2012. – 208 с.
10. Хмелева Г.А. Современные научные подходы к управлению территориальным развитием в регионе / Г.А. Хмелева // Вестник Самарского государственного университета. – 2013. – № 7(108). – С. 89-94.
11. Думова И.И. Региональное управление: опыт Иркутской области / И.И. Думова, Д.Ю. Федотов // Пространственная экономика. – 2005. – № 2. – С. 93-105.
12. Смирнов В.В. Особенности эффективного управления развитием региона: методология, стратегия, механизм, организация [Электронный ресурс] / В.В. Смирнов // Аудит и финансовый

- анализ. – 2007. – № 6. – Режим доступа: <http://www.auditfin.com/fin/2007/6/Smirnov/Smirnov%20.pdf>.
13. Управление региональным развитием туризма: Навч. посіб. / За ред. В.Ф. Семенова – Одеса, 2011. – 225 с.
 14. Курмаев П.Ю. Сутьность механизма управления региональным социально-экономическим развитием [Электронный ресурс] / П.Ю. Курмаев. – Режим доступа: http://www.rusnauka.com/12_KPSN_2009/Economics/44539.doc.htm.
 15. Ляпина И.Р. Система управления экономикой региона: роль и место механизма управления территориальным развитием / И.Р. Ляпина // Ученые записки Орловского государственного университета. Серия: Гуманитарные и социальные науки. – 2012. – № 1. – С. 25-30.
 16. Зарубин В.И. Концептуальная модель системы проектного управления развитием региональной экономики / В.И. Зарубин, Д.А. Духу // Новые технологии. – 2014. – № 1. – С. 67-71.
 17. Компаративистика моделей стратегического развития социально-экономических систем [Текст]: монография / М.А. Боровская, И.К. Шеченко, М.Р. Бечвая, Е.И. Лабуцкая, М.В. Паничкина / Под. ред. М.А. Боровской, И.К. Шевченко. – Таганрог: Изд-во ТТИ ЮФУ, 2012. – 342 с.
 18. Смирнов В.В. К вопросу об эффективном управлении развитием региона / В.В. Смирнов // Вестник Чувашского университета. – 2007. – № 1. – С. 484-492.
 19. Чмышенко Е.Г. Формирование маркетингового подхода к управлению развитием региона / Е.Г. Чмышенко, Т.П. Медведева // Вестник Оренбургского государственного университета. – 2011. – № 13 (132). – С. 522-527.
 20. Волик С.В. Забезпечення сталого розвитку регіонів засобами державного управління [Електронний ресурс] / С.В. Волик // Державне будівництво. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2011-2/doc/2/12.pdf>.
 21. Базавлук Н.Ю. Реалізація напрямів реформування управління регіональним розвитком в умовах модернізації України [Електронний ресурс] / Н.Ю. Базавлук // Публічне адміністрування: теорія та практика. – 2012. – № 1 (7). – Режим доступу: <http://www.dbuara.dp.ua/zbirnik/2012-01%287%29/12bnyumu.pdf>.
 22. Севастьянова А.Е. Стратегическое управление нефтегазовым потенциалом региона / А.Е. Севастьянова // Регион: Экономика и Социология. – 2010. – № 4. – С. 225-245.
 23. Державне управління регіональним розвитком України. [Текст]: монографія / за заг. ред. В.Є. Воротіна, Я.А. Жалала. – К.: НІСД, 2010. – 288 с.
 24. Орлов А.И. Об условиях разработки региональной экономической политики / А.И. Орлов, М.И. Фирсова // Экономист. – 1999. – № 12. – С. 47-52.
 25. Баламирзоев Н.Л. Основные методы и функции управления, способствующие развитию регионального туристского комплекса / Н. Л. Баламирзоев // Молодой ученый. – 2012. – № 4. – С. 97-99.
 26. Коробова О.В. Региональная экономика: реструктуризация системы управления развитием региона / О.В. Коробова, Б.И. Герасимов, В.В. Быковский; под науч. ред. Б.И. Герасимова. Тамбов: Издво Тамб. гос. техн. ун-та, 2002. – 104 с.
 27. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» від 08.09.2005 р. // ВВР України. – 2005 – № 51. – Ст. 548.
 28. Быков И.В. Трансформационные процессы в системе государственного управления: становление и реализация новой модели управления регионом / И.В. Быков // Менеджмент в России и за рубежом. – 2009. – № 1. – С. 57-73.
 29. Иневатова О.А. Цели, принципы и методы регионального управления потребительским рынком / О.А. Иневатова // Известия Оренбургского государственного аграрного университета. – 2014. – № 3. – С. 204-206.
 30. Буреш О.В. Теоретические аспекты управления экономикой региона / О.В. Буреш, Н.Н. Прядкина // Вестник ОГУ. – 2011. – № 13(132). – С. 99-104.
 31. Хашева З.М. Построение модели управления устойчивым развитием региональных социально-экономических систем / З.М. Хашева, А.С. Молчан // Научный вестник Южного института менеджмента. – 2013. – № 4. – С. 67-73.
 32. Жаворонкова Г.В. Стратегічне управління розвитком регіону / Г.В. Жаворонкова, В.О. Жаворонков // Науковий вісник Інституту міжнародних відносин НАУ. Серія: економіка, право, політологія, туризм. – 2010. – Том 1. – № 1. – С. 25-30.
 33. Щепанський Е.В. Форми та методи управління соціально-економічним розвитком: теоретичний аспект / Е.В. Щепанський // Університетські наукові записки. – 2009. – № 3 (31). – С. 273-279.

УДК 339.92:33473

Іус І.Б.

аспірант кафедри міжнародних економічних відносин та управління проектами Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТРАНСКОРДОННОЇ КООПЕРАЦІЇ

Робота пов'язана з економічним аспектом кооперації в рамках співробітництва прикордонних областей України, Республіки Польща та Республіки Білорусь. Здійснюється аналіз економічних показників у єврозоні з метою формування єдиної стратегії підвищення економічного потенціалу.

Ключові слова: економічний потенціал, транскордонна кооперація, валовий національний продукт, динаміка розвитку, єврорегіон.

Іус І.Б. ЭКОНОМИЧЕСКИЙ ПОТЕНЦИАЛ ТРАНСГРАНИЧНОЙ КООПЕРАЦИИ

Работа связана с экономическим аспектом кооперации в рамках сотрудничества пограничных областей Украины, Республики Польша и Республики Беларусь. Осуществляется анализ экономических показателей в еврозоне с целью формирования единой стратегии повышения экономического потенциала.

Ключевые слова: экономический потенциал, трансграничная кооперация, валовой национальный продукт, динамика развития, еврорегион.

Ius I.B. ECONOMIC POTENTIAL OF TRANSBOUNDARY COOPERATIONS

The work is related with economic aspect of cooperation in framework of collaboration in border regions of Ukraine, Poland and Belarus. The analysis of economic indicators is performed in the euro area in order to develop a common strategy to increase economic potential.

Keywords: economic potential, cross-border cooperation, gross national product, dynamics of development, euroregion.